

2313. 1ste Beh. af Forst. t. Best. om Meds. dertil behøvedes der ikke saa meget Arbejde som det, jeg har anvendt; thi det kunde have holdt sig til en enkelt Side. Men Sagen er den, at Prøvelse i et Udvalg er næsten den eneste Maade, hvorpaa Thinget kan forhandle om en saadan Sag som denne. Meningen kan ikke være, at et enkelt Medlem skulde forud afgjøre Sagen ved rafl paa egen Haand at indbringe et Lovforslag, og en saadan Brug af Initiativet skulde allermeest en Minister være meget varsom med at tilraade. Der maa gaaes omhyggeligere tilværts. Denne Lov berører paa mange Punkter Statskassens Interesser, og den kommer i andre Forhold ind paa Noget, som ligger i den fine og ømme Sjelnelinie imellem Statens Befølelse og de Privatets Rettigheder; lad os til Prøvelse af disse Forhold nedsette et Udvalg, der kan tage under Overvejelse, hvad der overhovedet er at gøre. Den Enkelte kan jo tage feil og være eenfaldig i sin Opfattelse; den kan da møde sit Correctiv ved den Drøftelse, som kun et Udvalg tilsteder. De ville have lagt Mærke til, mine Herrer, at jeg den ene Gang efter den anden, da jeg før havde Ordet, har sagt: Saaledes udtalte jeg mig som Meindretal, men saaledes udtalte Andre sig, der vare Fleertal. Naar den høitærede Minister særlig forlangte, at jeg skulde oplyse, hvad det var for Forudsætninger, jeg bestandig henviste til, og som han skulde have tilføjet, saa skal jeg bringe ham i Grundning, at jeg med Betænkningen — netop Fleertallets Betænkning i Haanden har oplæst den ene Paasus efter den anden og saaledes klart godtgjort, hvad det var for Forudsætninger, jeg meente. Det er altsaa Veien at gaae, naar man ønsker Forholdet undersøgt, at henvise det til Prøvelse af et Udvalg, som kan følge Enkelthederne, der fuldstændig forbinde for en Forsamling som denne, naar de oplæses af Skrivelser, som den høitærede Minister har gjort. Jeg vil nødigt sige Noget til Forkleinselse for Noget, men jeg er vis paa, at dersom man vil spørge de 100 Medlemmer, som sidde her

af Udb. aug. Lov af 6te Jult 1867. 2314 i Salen, naar de gaae ud herfra, hvad det nu egentlig var for Skrivelser, som den høitærede Krigsminister oplæste, saa vil der ikke være fem, som kunne svare fuldstændig derpaa, thi det Slags detaillerede Oplysninger kunne ikke følges eller forståes i en stor Forsamling, der mangler de nødvendige Forudsætninger til at bedømme enhver enkelt Side af Sagen. Sligt kan undersøges i et Udvalg, som har Skrivelserne liggende for sig, og som, imedens det læser dem igjennem, kan bede undervets for at undersøge ethvert enkelt Punkt, hvorom der er Tvivl. Derfor har jeg foreslaaet et Udvalg, og derfor har jeg ønsket at levere til dets Brug et Materiale, der i Modsetning til den høitærede Krigsministers Indberetning kunde vise den Opfattelse, der kan gøre sig gjældende fra andre Sider. Jeg tvivler ikke om, at dette Forslag kan gøre Regning paa at gaae igjennem, thi skøndt det er forskellige Motiver, som bringe os til at ønske et Udvalg nedsat her, hører jeg dog fra alle Sider, fra hvilke man har talt, Genstemighed for, at denne Sag skal prøves. Vel skulde det ikke forbause mig, om der var Medlemmer, som ikke fandt, at denne Sag behøvede nogen Undersøgelse mere — thi der gives jo dem, som finde, at Alting er afgjort blot med, at en Minister erklærer, at han har udført det under sit Ansvar —; men paa den anden Side har jeg den Tillid til Forsamlingen, at Fleertallet virkelig ønsker en saadan Prøvelse, og jeg skal for mit Bedkommende gaae denne Prøvelse igjennem med fuldstændig Tillid. For mig kommer det nemlig ikke an paa, om der skeer det One eller det Andet til Bedste for Peer eller Poul, jeg har ikke nogen som helst Interesse i den Retning, men hvad det for mig kommer saare meget an paa, er, at dette Spørgsmaal bliver underkastet en meget omhyggelig Undersøgelse, og jeg vil ikke lægge Dølgemaal paa, at de Prøver, som jeg har seet paa krigsministeriel juridisk Fortolkning, have for mig været saa lidet opbyggende og for mig saa lidt forsettende med